

List pasterski Biskupa Siedleckiego
KAZIMIERZA GURDY
na Niedzielę Dobrego Pasterza
(2023)

Czczigodni Księża, Osoby Życia Konsekrowanego,

Drodzy Bracia i Siostry!

Życie chrześcijanina, katolika, jest życiem tajemnicą Boga, w którą On sam go wprowadza poprzez sakrament chrztu świętego. W pierwszym czytaniu Liturgii Słowa usłyszeliśmy św. Piotra Apostoła, który stwierdza, że „Jezusa Bóg uczynił i Panem i Mesjaszem” i zachęca tych, którzy pragną uczestniczyć w tajemnicy Boga: „Nawróćcie się i niech każdy z was przyjmie chrzest w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów waszych, a otrzymacie Ducha Świętego”. Chrześcijanin wprowadzony w życie Boga w sakramencie chrztu świętego, ma udział w życiu, które nigdy się nie kończy; ma udział w prawdzie, która nigdy się nie zmienia i w miłości, która nigdy się nie wyczerpuje. Chrystus, Dobry Pasterz, jest świadkiem tych prawd. To On zachęca wszystkich, którzy w Niego uwierzyli, aby szli za Nim. Droga życiowa chrześcijanina jest zatem drogą za Jezusem prawdą, dobrem i miłością.

W dzisiejszej Ewangelii Jezus mówi o sobie, że jest Dobrym Pasterzem. On jest bramą prowadzącą do owczarni, do miejsca bezpiecznego dla owiec. Tą owczarnią, do której Jezus prowadzi i której jest bramą, jest Kościół. To w tej wspólnocie każdy ochrzczony może odnaleźć drogę swego życia, przygotowaną mu przez Jezusa. Tę drogę nazywamy powołaniem. Będzie to droga powołania do życia w małżeństwie i rodzinie, do życia konsekrowanego, do kapłaństwa czy do życia samotnego. Każda z tych dróg, przeżywana z Jezusem, prowadzi do nieba. Dzisiaj, w IV niedzielę wielkanocną nazywaną Niedzielą Dobrego Pasterza, pragniemy pochylić się nad drogą powołania kapłańskiego, które św. Jan Paweł II nazwał darem i tajemnicą. Wiemy, że kapłaństwo jest tematem bardzo aktualnym. O biskupach, księżach zakonnych i księżach diecezjalnych, o siostrach zakonnych i osobach podejmujących indywidualne formy życia konsekrowanego, mówi się dziś wiele. Swoje opinie, bardzo często negatywne, wypowiadają zarówno osoby deklarujące się jako wierzące, jak i niewierzące. I choć są też opinie pozytywne, to jednak są one mniej słuchane, rzadziej przekazywane, nie noszą bowiem znamienia sensacji.

Drodzy Bracia i Siostry. O właściwym rozumieniu powołania do kapłaństwa, do bycia pasterzem, możemy mówić tylko z perspektywy, jaką ukazuje nam Jezus. Zarówno ci, którzy zostali powołani i włączeni w posługę kapłańską, jak również ci, którzy z niej korzystają, nie są w stanie pojąć czym jest kapłaństwo bez odniesienia go do Jezusa Chrystusa. Dzisiaj niestety, posługa kapłańska zostaje często przez wielu wiernych oderwana od osoby Syna Bożego i jest ona postrzegana jedynie jako urząd, który niczym

nie różni się od urzędów cywilnych. Czasem wierni zgłaszają się do księdza jak do urzędnika, który ma spełnić ich żądania, nie biorąc pod uwagę wiary w Chrystusa i przynależności do Kościoła. Ksiądz nie jest i nie może być urzędnikiem, ale jest i ma być pasterzem, który prowadzi swą owczarnię - powierzonych sobie wiernych - drogą wiary do zbawienia. Jest tym, który przypomina o wymaganiach Jezusa Dobrego Pasterza wszystkim, którzy chcą należeć do Jego owczarni. Przypomina o odczytywaniu swego życia w perspektywie przynależności do Chrystusa, Dobrego Pasterza, który szedł drogą prawdy, dobra i miłości. Każdy zatem, kto przyjmuje święcenia kapłańskie jest wezwany, aby być świadkiem prawdy, która pochodzi od Boga, dobra którego źródłem jest Bóg, miłości, której miarą jest Bóg. Niełatwe zadanie zleca więc Bóg tym, których wybiera i powołuje na pasterzy swego ludu.

Każdy ksiądz - pasterz, ma być, na wzór Dobrego Pasterza, świadkiem prawdy, która pochodzi od Boga. Oznacza to, że ma przeciwstawiać się kłamstwu, za którym stoi szatan i przekonuje ludzi, aby je przyjęli. Że ma być współpracownikiem prawdy, jak mówił papież Benedykt XVI, ma zachęcać wiernych do przyjęcia i respektowania prawdy, która nie jest ludzkim wymysłem, ale swe źródło ma w Bogu. Tylko przyjęcie Bożej prawdy o sobie wprowadza człowieka na drogę wolności.

Pasterz ma być, na wzór Dobrego Pasterza, świadkiem dobra, którego źródłem jest Bóg. Znaczy to, że ma przeciwstawiać się złu. Ma z przekonaniem pokazywać, że istnieje różnica pomiędzy dobrem i złem oraz że nie można zła nazywać dobrem, nawet jeśli przynosi iluzoryczną korzyść. Zło nigdy nie będzie utożsamione z dobrem. Tylko to, co pochodzi od Boga jest dobrem. Pasterz więc stoi na straży dobra, uczy o dobru, prowadzi ku dobru i wyprowadza ze zła.

Pasterz, na wzór Dobrego Pasterza, ma być świadkiem miłości, której miarą jest Bóg. Oznacza to, że ma mówić o miłości Boga do każdego człowieka, ma ukazywać ją jako niezawodną, stałą, nikogo nie przekreślającą czy wykluczającą. Bóg, który kocha, nikogo nie odrzuca, co więcej ukazuje oddanie życia za tych, których kocha, jako miarę miłości. Dobry Pasterz z miłości do Ojca Niebieskiego i do człowieka oddał swoje życie. W ten sposób wyzwolił człowieka z niewoli grzechu i zła. Jego miłość stała się miarą miłości dla każdego pasterza, który jest świadkiem miłości Boga, stała się miarą miłości każdego, kto należy do Jego owczarni.

Bracia i Siostry. Jezus Chrystus powołuje tych, których sam chce, aby - podobnie jak On - byli świadkami prawdy, dobra i miłości. Dzisiaj, w Niedzielę Dobrego Pasterza, która jest obchodzona w Kościele jako Światowy Dzień Modlitw o Powołania i rozpoczyna Tydzień Modlitw o Powołania, prosimy o nowe liczne i święte powołania do służby Bożej oraz dziękujemy Ojcu Niebieskiemu, za jedyne Dobrego Pasterza Jezusa Chrystusa. Dziękujemy również za tych, którzy idąc drogą powołania do kapłaństwa starają się realizować ideał, który zostawił Jezus. Dziękujemy za wszystkich księży, szczególnie za księży proboszczów i księży wikariuszy, na co dzień posługujących w naszych parafiach. Wyrażamy im wdzięczność za to, że w świecie, który zagubił rozeznanie prawdy, dobra

i miłości, wskazują na Boga, który jedynie może przyjść z pomocą. Modlimy się także, aby ci, których Jezus zaprasza do pasterskiej posługi mieli odwagę podjąć się tego trudnego zadania. Bóg bowiem powołuje zostawiając człowiekowi wolność decyzji. Wiemy, jak bardzo ludzkie czynniki wpływają na podejmowane decyzje. Dlatego jako wspólnota naszego Kościoła diecezjalnego stajemy do modlitwy za tych, których Bóg powołuje, aby mieli odwagę pozytywnie odpowiedzieć na Jego propozycję. By chcieli - pomimo krytyki z jaką obecnie spotykają się księża - pozytywnie odpowiedzieć na zaproszenie Dobrego Pasterza. By mieli odwagę iść pod prąd współczesnej kulturze odrzucającej Boga, a poprzez swoje zaangażowanie potrafili ochronić wiernych przed wilkami, które chcą ich zniszczyć.

Ojciec Święty Benedykt XVI w komentarzu do wysłuchanej dziś Ewangelii napisał kiedyś: „W swojej przypowieści Pan mówi także o najemnikach i o wilkach, a w naszych czasach widzieliśmy takie wilki. Pomyślmy o wielkich dyktatorach – Hitlerze, Stalinie, Pol Pocie, Mao Zedongu – którzy mówili: my poprowadzimy ludzkość ku prawdziwej szczęśliwości. To były wilki, które zniszczyły świat w niewiarygodny sposób, a za nimi stali filozofowie, którzy stworzyli te błędne ideologie: pomyślmy o Nietzschem, który wysmiewał się z chrześcijan jako ludzi słabych, przeciwstawiając im człowieka silnego, który niszczy; o Marksie, z jego obietnicą rajy bez Boga, który stał się wielkim obozem koncentracyjnym; o Freudzie, który wystąpił z ideą zniszczenia duszy. Świat zawsze wpada w łapy wilków i w takich chwilach możemy jedynie wołać do Pana: nie pozostawiaj swoich dzieci wilkom; nie pozwól, aby wilki zniszczyły prawdę swoimi kłamstwami, miłość nienawiścią, ...”.

Dobry Pasterz - Jezus Chrystus i Jego owczarnia - Kościół, dają szansę by człowiek mógł uchronić się od wilków. Bez Dobrego Pasterza, bez Kościoła, bez księży, człowiek pozostaje bezbronny, gdy uderzają w niego ci, którzy kłamią, zachęcają do zła i niszczą miłość. Aby zachować świat i człowieka w Bożej przestrzeni życia, aby zachować człowieka w prawdzie, dobru i miłości pochodzących od Boga - potrzebni są nam pasterze, którzy będą szli po śladach Dobrego Pasterza i będą wskazywać nam właściwy cel naszego życia.

Drodzy Bracia i Siostry. Nasz Kościół diecezjalny boleśnie odczuwa malejącą liczbę kandydatów zgłaszających się do Wyższego Seminarium Duchownego. Widzimy, że w wielu parafiach zmniejszyła się liczba księży wikariuszy, a w innych jest ich brak. Zdarza się już, że na dwóch małych parafiach posługuje jeden ksiądz. Zwracam się zatem do was, Drodzy Diecezjanie, z wielką prośbą o modlitwę w intencji nowych powołań do kapłaństwa i życia konsekrowanego. Od początku obecnego roku kościelnego w każdej parafii naszej diecezji, w wyznaczonym dniu w kalendarzu liturgicznym, winna być sprawowana Msza święta o nowe powołania. Zachęcam księży, osoby życia konsekrowanego, członków Kół Żywego Różańca, ruchów, stowarzyszeń, bractw i grup modlitewnych istniejących w parafiach oraz wszystkich wiernych do włączenia się w przygotowanie i uczestniczenie w tej Eucharystii. Niech nasza ufna modlitwa

wzniesie się do Boga i zostanie wysłuchana. Jezus, Dobry Pasterz zachęca nas bowiem, abyśmy prosili Pana żniwa, by posłał nowych robotników na swoje żniwo.

W tę Niedzielę Dobrego Pasterza pragnę także podziękować księżom proboszczom, księżom wikariuszom i wiernym poszczególnych parafii, a także członkom Koła Przyjaciół Wyższego Seminarium Duchownego Diecezji Siedleckiej, za wszelkie dobro duchowe i materialne, którym wspieracie nasze Seminarium, w którym klerycy przygotowują się do posługi kapłańskiej. Szczególnie dziękuję za składane dziś na tacę ofiary przeznaczone na wsparcie naszej duchowej Uczelni.

Wspólną troskę o nowe powołania do służby Bożej zawierzam wstawiennictwu Maryi, Matki Kapłanów i patronowi naszego Seminarium Duchownego - św. Janowi Pawłowi II. Niech wypraszają Oni dla naszego Kościoła diecezjalnego odważnych, dobrych oraz świętych kleryków i księży, tak, aby nigdy nie zabrakło wiernych sług i świadków Bożej prawdy, Bożego dobra i Bożej miłości.

Wszystkim z serca błogosławię w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Amen.

+ *Kazimierz Gurda*
BISKUP SIEDLECKI

L.dz. 468/2023

Siedlce, dnia 28 kwietnia 2023 r.

List pasterski należy odczytać we wszystkich kościołach i kaplicach Diecezji Siedleckiej, w niedzielę 30 kwietnia br., zebrane zaś w tym dniu na tacę ofiary należy wpłacić na konto Wyższego Seminarium Duchownego nr 89 1240 2685 1111 0010 4472 6585 w terminie do 15 maja br.

+ *Gurda Włodolste*
WIKARIUSZ GENERALNY